

## POSTANOWIENIE

17 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ireneusz Kunicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 17 czerwca 2025 r. w Warszawie  
zażalenia G.P.

na wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu

z 29 listopada 2024 r., VI Ga 124/24,

w sprawie z powództwa Q. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki  
komandytowej w K.

przeciwko G.P.

o zapłatę,

**uchyla zaskarżony wyrok, pozostawiając Sądowi  
Okręgowemu w Toruniu rozstrzygnięcie o kosztach  
postępowania zażaleniowego.**

(E.C.)

## UZASADNIENIE

1. Pozwany wniósł zażalenie od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu i przekazującego sprawę Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sprawa dotyczyła zasądzenia opłaty dodatkowej za bezprawne posługiwanie się przez pozwanego znakiem jakości „(...)”. W 2016 roku pozwany zgłosił się do

Ogólnopolskiego Konkursu (...). Nagrodą w tym konkursie było przyznanie znaku jakości „(...)”. Organizatorem konkursu był powód. Pozwany został laureatem wymienionego Konkursu i uzyskał prawo posługiwania się znakiem jakości „(...)” przez 12 miesięcy. Po upływie tego okresu pozwany nie zaprzestał posługiwania się tym znakiem jakości, a w szczególności znak jakości „(...)” znajdował się na stronie internetowej pozwanego w okresie od 31 lipca 2020 roku do 10 kwietnia 2021 roku, jednakże z dopiskiem „2016-2017”.

Wobec powyższego powód, powołując się na § 24 Regulaminu Konkursu Regulaminu Ogólnopolskiego Konkursu (...), wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 36 900 zł, tj. po 3690 zł za każdy miesiąc, w którym znak jakości pozostawał na stronie internetowej pozwanego - łącznie za 10 miesięcy. Wytaczając powództwo, powód zażądał jednak zasądzenia części tego świadczenia, a mianowicie kwoty 7688 złotych.

2. Spór prawny w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji koncentrował się wokół tego, czy zachodziły przesłanki nałożenia opłaty dodatkowej z § 24 Regulaminu Konkursu, nieważności bądź abuzywności tego przepisu Regulaminu oraz nadużycia prawa podmiotowego przez pozwanego.

Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo w całości, przyjmując, że powód nie posługiwał się znakiem jakości „(...)”, o którym mowa w Regulaminie, w okresie od lipca 2020 roku do kwietnia 2021 roku, a zamieszczając na swojej stronie internetowej znak jakości „(...)” z dopiskiem „2016-2017”, chciał jedynie poinformować ewentualnych kontrahentów, którzy odwiedzają jego stronę internetową, że w 2016 roku został laureatem konkursu, w wyniku którego przyznano mu „(...)”.

3. Sąd Okręgowy przyjął, że w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji zaszcza nieważności postępowania, ponieważ sąd rejonowy rozpoznał sprawę, w której sąd okręgowy był właściwy bez względu na wartość przedmiotu sporu (art. 379 pkt 6 k.p.c.). Zdaniem Sądu Okręgowego sprawa rozpoznana przez Sąd pierwszej instancji była sprawą z zakresu prawa autorskiego jako wynikająca z naruszenia art. 79 ust. 1 pkt 3b ustawy z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz.U. z 2022, poz. 2509).

4. W zażaleniu pozwany zakwestionował stanowisko Sądu Okręgowego, podnosząc, że sprawa rozpoznana przez sąd pierwszej instancji była „zwykłą” sprawą cywilną, a zatem właściwość rzeczowa sądu była uzależniona od wartości przedmiotu sporu. Wartość ta zaś wynosiła 7688 złotych.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje:**

5. Zasadność zażalenia zależy od ustalenia, czy rozpoznawana sprawa była sprawą z zakresu własności intelektualnej (o ochronę prawa autorskiego lub praw pokrewnych) w rozumieniu art. 479<sup>89</sup> k.p.c., a zatem czy właściwy do jej rozpoznania w świetle art. 479<sup>90</sup> § 1 k.p.c. w pierwszej instancji był sąd okręgowy bez względu na wartość przedmiotu sporu.

6. Przytoczone wyżej okoliczności przesądzają, że sprawa rozpoznana przez sądy powszechne nie jest sprawą o ochronę prawa autorskiego ani praw pokrewnych. Żądanie pozwu dotyczyło bowiem zasądzenia opłaty dodatkowej przewidzianej w § 24 Regulaminu Konkursu, zgodnie z którym posługiwanie się znakiem jakości „(...)” bez uprawnień, w szczególności w przypadku cofnięcia lub zawieszenia prawa do posługiwania się znakiem jakości „(...)” w trybie § 23 niniejszego Regulaminu lub po okresie, na jaki przyznano znak jakości, może wywołać - na skutek decyzji Instytutu – obowiązek uiszczenia na rzecz Instytutu opłaty dodatkowej z tytułu bezprawnego posługiwania się znakiem jakości „(...)” w wysokości 3000 PLN netto za każdy miesiąc bezprawnego posługiwania się znakiem jakości.

Przed wszystkim zatem podstawą dopuszczalności określenia w Regulaminie Konkursu opłaty, o którą toczy się spór nie są przepisy ustawy - Prawo autorskie. Dopuszczalność jej określenia wynika z zasady swobody umów określonej w art. 353<sup>1</sup> k.c. Dla rozstrzygnięcia sprawy o zasadność żądania tej opłaty nie mają więc zastosowania przepisy ustawy - Prawo autorskie, lecz przepisy Kodeksu cywilnego. W szczególności zaś art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b Pr. autor., którego naruszenie przyjął Sąd Okręgowy został uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją RP z dniem 1 lipca 2015 r. (zob. wyr. TK

z 23 czerwca 2015 r. SK 32/14, Dz.U. poz. 932), nie mógł zatem stanowić podstawy określenia opłaty dodatkowej w regulaminie konkursu z 2016 r.

7. Dodatkowo należy zauważyć, że postępowanie odrębne w sprawach własności intelektualnej (art. 479<sup>89</sup>-479<sup>129</sup> k.p.c.) zostało wprowadzone do polskiego procesu cywilnego ze względu na specyfikę i skomplikowanie tych spraw. Przepisy tego postępowania wprowadzają mechanizmy prawne potrzebne do rozpoznania spraw własności intelektualnej i ułatwiające rozpoznanie tych spraw. Co za tym idzie przewidziano również właściwość rzeczową sądów okręgowych w pierwszej instancji. W niniejszej sprawie nie zachodziła potrzeba zastosowania któregośkolwiek z przepisów wskazanego postępowania odrębnego.

8. Z tych względów, na podstawie art. 398<sup>15</sup> § 1 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. i art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Ireneusz Kunicki

(E.C.)

[a.ł]